

El nou Hospital i Asil

Insistent, com prometíem en una de les nostres darreres edicions, dessorre aquest important assumpte, que tant bé pot portar a nostre poble, fem aquest article avui un bon xic esperançats i sots la impressió de que, per fi, sembla que d'aquí a poc temps es veurà convertit en realitat l'hermós projecte de bastir un Hospital nou per a la nostra ja populosa Vila.

«La perfídia mata la caça» —diu un vell refrà nostre— i nosaltres, després d'haver oït de boca de persona que ens mereix confiança absoluta, la primera manifestació optimista dessorre aquesta important obra del més gran de nostres amors i interès, ens fem la il·lusió, encara que potser no sigui, de que el nostre desinteressat esforç i fins l'agror de la nostra ploma, hagi contribuït a despertar energies fins al present condormides, o quan menys no manifestades a l'opinió pública.

Repicarem les nostres campanes, si així hi ha lloc de fer-ho, i «LA GRALLA se sentirà orgullosa d'haver propulsat una obra de tant interès social com és l'acabament definitiu del nostre Hospital i Asil.

I cloem, per avui, aquestes ratlles, puix que escrivint-les amb la dolça impressió manifestada, no fos cas, escèptics com som en moltes ocasions, que s'ens escorres per la ploma algún dubte que donés amargor al fervent desig que tenim de que tant gaies noves es vegin ben aviat confirmades per la vident realitat.

Anim, doncs, i a veure si s'ens dona una bona sorpresa! Granollers en sentiria una joia immensa i els pobres malalts no hi veurien de contents i satisfets.

Impremta Garrell

TALONARIS
PER A LA RIFA DE NADAL

Balneoteràpia

He sigut fa pocs dies a un famós balneari veí. Gent de les ciutats properes acudeix a ell cercant la felicitat de la salut perduda, i afanyosa beu les aigües que, fumejantes, brollen de l'indret, mig orgullosos de contenir el secret de la curació.

Val a dir que és un balneari de debò; çò és, un balneari on la gent va a curar-s'hi; una mena d'hospital de convalecents que es passegen per les ombroses avingudes d'un parc mig descuidat, esperant l'alta tant desitjada.

Es clar que te el séu magnífic Casino, la seva ampla sala de ball, la seva taula de verde césped, el séu camp de tennis. Però totes aquestes diversions bien, no arriben a assolir l'èxit de les seves aigües.

Va ésser per a mí un neguit continuat el veure només, durant tot el dia, respectables dames i cavallers d'edat madura que arrosseguen la diabetes com un mal aristocràtic que els obliga cada tardor a una temporada de balneoteràpia. I el més curiós era que no semblaven malalts; vivien la avorrida vida de hotel amb una resignació que quasi els feia florir un somriure als llavis i a voltes semblaven contents de la seva sort, que els permetia criticar-se mutuament.

A última hora de la tarde, un vol de damisel·les feu passar un núvol de color de rosa pel davant dels meus ulls; vaig veure en elles la vida triomfant; l'alegria de la juvenesa i l'optimisme de la salut. Foren elles, momentàneament, les qui em recordaren que jo era allí un intrús, amb el meu organisme sense tara.

I quan embadalit contemplava les seves colrades gaites, els seus ulls plens de lluïssors i les seves vestimentes de colors vives que em retornaven a la vida, el meu company cínic va dir-me:

—No te les miri's tant. Que no veus que, pobretes, patexien dels ronyons?...

XIXU

HISTÒRIA DE CATALUNYA

PER

ANTONI AULÈSTIA I ERNEST MOLINÉ

S'han posat a la venda els primers quaderns a la Casa GARRELL : Impremta

PICTORAL

Emigrants

El vapor abarrotado de esos infelices seres con quienes tan esquivo se ha mostrado la fortuna y que se llaman emigrantes, arrancaba del puerto;

el ruido satánico y ensordecedor de la sirena dando la señal de salida, difundíase en el espacio e iba a perder su eco allá, en las entrañas del vacío...

Era una tarde gris del enero sombrío; apartaba sus tibios rayos de la tierra el sol tras nubes plomizas, que, cual queriendo contribuir a la triste despedida, apagaba la luz inmensa de su potente reflector.

Los tripulantes, desde cubierta, contemplaban melancólicamente el paisaje, o despedían a los suyos agitando en el aire blancos pañuelos que, más tarde, en la desolación del buque, habrían de enjugar las primeras lágrimas que hiciese brotar de los ojos tristes la separación del querido ferruño..

miserias humanas...!

A poco la nave avanzaba majestuosa por alta mar a merced de las olas traidoras; habíanse perdido las últimas luces del día invernal y ya sólo se vislumbraba aquella carga de miseria y dolor envuelta en un penacho de humo negro, muy negro, tanto como la pena que oprimía los corazones de los pobres emigrantes...

Y sobre el dolor tendió la noche su garra... sobre la miseria emplazó sus reales la desolación.

El ruido satánico y ensordecedor de la sirena perdióse en las entrañas del vacío...

VICENTE ALBARRANCH BLASCO

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telf. 117 : Granollers

La NOTARIA de

D. Manuel Gatell i Solà

l'Arxiu general de protocols d'aquest Partit judicial

s'ha traslladat al Carrer d'en Clavé, 31 (Casa Torredabella)

ESPECIALITATS

Anís Faust

(El més antic i acreditat)

Cognac Parera

&

Géraldine

©

Anissats :: Vins :: Licors

Mario Altimiras

(Successor de l'antiga i acreditada casa Felip Parera)

D'acord amb la tendència a la baixa de les primeres matèries, aquesta casa ofereix continuament noves REBAIXES DE PREUS EN ELS ARTICLES

DIPÓSIT DE

Xampanys

(País i estrangers)

Vermouhts

&

Aixerops

©